

## Posudek na diplomovou práci kolegy Bc. Christiana Krčka „Pojetí svobody v existenciální filosofii M. Heideggera“

Předložená práce Bc. Ch. Krčka představuje velmi poctivě promyšlenou a formálně dokonalou diplomovou práci, napsanou bez redundancí ve výkladech, s porozuměním nejen pro obecný fenomenologický rozvrh, ale i pro zvláštnosti heideggerovského pojetí i způsob jeho argumentace.

Text se opírá o velmi dobrý výběr sekundární literatury, což dává práci velmi dobrý základ k prezentaci heideggerovského pojetí svobody. Již první kapitola dokazuje, že autor je dobře obeznámen s heideggerovským myšlením, protože akcentuje Heideggerovu kritiku karteziánské subjektivity, jakožto uzavřenosti, v níž se ocitá novověký člověk na rozdíl od principu otevřené duše člověka antického. Zatímco u myslitelů antických byla hranice začátkem otevřenosti vůči ohraničované věci, je požadavek *clare et distincte* myšlen jako platnost toho, kde věci končí. Subjekt-objektová figura myšlení je v centru kritických úvah dokonce i v „Černých sešitech“ a neustále je akcentována jako velmi vážný problém novověké existence vcelku.

Subiectitou je pak pro Heideggera dokonce i nacionalismus, který byl tolik charakteristický pro jeho dobu. Druhá kapitola otevírá problematiku „Bytí a času“ jako základního hlediska pro pojetí pravdy a svobody. „Svoboda je ratio

essendi pro prázdnotu“, píše v Zollikonských seminářích, svoboda je předpoklad pro prapůvodní otevřenost toho, co je die Lichtung. Subjektivistický výklad svobody se opírá o ratio cognoscendi, což je vidět na metafyzice současné doby téměř všude. Fundament svobody je ontologický, nikoli ontický. Práce je opravdu zdařilá, navrhuji hodnocení: výborně a do rozpravy si dovoluji položit autorovi tuto otázku: „Svoboda je svobodou k tomu, co nás zakládá“, říká Heidegger na mnoha místech, Patočka v této souvislosti mluví o „posledním prameni“, bylo by možné zde najít nějakou podstatnou souvislost?

V Praze dne 21. 5. 2017 prof. PhDr. Anna Hogenová, CSc.

